

РЕШЕНИЕ

№ 190

гр. Русе, 07.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на втори юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: А.ета Атанасова

при участието на секретаря Недялка Неделчева
като разгледа докладваното от А.ета Атанасова Гражданско дело №
20224500100051 по описа за 2022 година

Ищецът Ш. ГЮЛБ. Б. от ***** чрез адв. Я.Д. САК твърди, че на 14.09.2021 г. на път П-21 Русе-Тутракан- Силистра, в района на км 24+700 м в посока гр. Русе е настъпило ПТП с участието на л. а. „Мерцедес“ с рег. № Р 2468 КН, управляван от Е. Е. В. и т. а. „Фолкваген“ с ДК № СС 9469АН, управляван от Е. Н. Ш.. Водачът на лекия автомобил се движил в посока гр. Русе с несъобразена скорост и поради тази причина загубил контрол над превозното средство, навлязъл в лентата за насрещно движение и блъснал правомерно движещият се водач на товарния автомобил. При инцидента ищецът пострадал в качеството му на пътник в лекия автомобил „Мерцедес“ с рег. № Р 2468 КН. Местопроизшествието било посетено от мл. а-р в РУ Сливо поле, който съставил КП за ПТП с пострадали, в който били описани обстоятелствата около инцидента. По случая било образувано 336-ДП-344/15.09.2021 г. по описа на РУ Сливо поле, пр. пр. № 3444/21 г. по описа на ОП Русе.

Ищецът бил откаран в УМБАЛ „Канев“ с цел оказване на своевременно медицинска помощ. Бил приет в неадекватно състояние, психомоторно възбуден, с охлузни рани по главата, ограничени движения на десен горен крайник. След проведени изследвания му била поставена окончателна диагноза: дифузна травма на главния мозък, фрактура на дясна скапула. Бил настанен в неврохирургично отделение под наблюдение. Проведена му била консервативна терапия с вливания и му била поставена митела за срок около 4 седмици. След отпадане необходимостта от денонощно лекарско наблюдение бил освободен от болничното заведение за продължаващо домашно лечение с дадени указания за щадящ режим и прием на лекарства.

Ищецът твърди, че травматичните увреждания, получени при ПТП му причинили интензивни болки и страдания като се възстановявал и към днешна дата. Бил затруднен в посрещането на обикновените си битови потребности. Нуждаел се от помощта на своите близки. От полученото травматично увреждане в областта на главата изпитвал силно главоболие, придружено със замаяване и гадене, трудно повлияващо се от медикаменти. Невъзможността да си служи с десен горен крайник и поставената

митела допълнително усилили усещания дискомфорт и неразположение. Преди катастрофата водил активен начин на живот, а към настоящия момент неговият социален живот и трудова ангажираност били ограничени. Инцидентът се отразил и на психическото му състояние, станал неспокоен, тревожен и напрегнат. Изживеният стрес оставил траен отпечатък в съзнанието му и душевните страдания щели да го съпътстват за продължителен период от време.

Твърди, че по отношение на л. а. „Мерцедес“ с рег. № Р 2468 КН била налице сключена застраховка ГО при ответното застрахователно дружество със срок на действие 11.03.2021 г. до 10.03.2022 г. По повод на инцидента сезирал застрахователя с претенция за изплащане на обезщетение на 13.10.2021 г. Законоустановеният тримесечен срок бил изтекъл, като липсвало окончателно решение от страна на ответника.

Претендира „Дженерали застраховане“ АД да бъде осъдено да му заплати 26 000 лв., частично предявени от 50 000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и душевни страдания, претърпени вследствие на ПТП от 14.09.2021 г., причинено виновно от застрахован при ответника л. а. „Мерцедес“ с рег. № Р 2468 КН, ведно със законната лихва считано от 13.01.2022 г. – датата на изтичане на тримесечния срок за произнасяне до окончателното изпълнение на задължението. Претендира и разноски.

По реда и в срока по чл. 131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Дженерали застраховане“ АД, с който взема становище за допустимост, но неоснователност на предявения иск. Намира, че същият е недоказан, тъй като не е установена по безспорен начин вината на застрахования при тях водач. Заявява, че причините за настъпилото ПТП се изясняват и то може да е последица от неправомерно поведение на другия водач, трето лице или случайно събитие. Възможно било и ищецът да бил допринесъл за него. Оспорва твърденията на ищеца относно механизма на ПТП. Намира претенцията за силно завишена по размер. Оспорва причинно-следствената връзка между събитието и всички сочени в исковата молба последици. Прави възражение за съпричиняване, твърдейки че ищецът е пътувал без поставен предпазен колан, с който процесното МПС било фабрично оборудвано. По съображенията за неоснователност на главния иск намира за неоснователен и акцесорния иск за лихви.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

От Констативен протокол за ПТП с пострадали лица /л. 6/ се установява, че на 14.09.2021 г. в 21:05 часа ищецът пострадал като пътник при ПТП на път II-21 Русе-Тутракан- Силистра, км 24+700 между „Мерцедес“ с ДК № Р 2468 КН, управляван от Е. Е. В. и т. а-л „Фолксваген ЛТ 28“ с ДК № СС 9469 АН, управлява от Е. Н. Ш..

Между страните няма спор, че лек автомобил „Мерцедес“ с ДК № Р 2468 КН, при управлението на който е настъпило процесното ПТП на 14.09.2021 г., е застрахован със застраховка „Гражданска отговорност“ към момента на катастрофата при ответното дружество.

Към доказателствения материал по делото са приобщени епикриза за проведено лечение на ищеца и протокол за оглед на местопроизшествието, които съдът не

обсъжда поотделно, доколкото същите са подробно анализирани от притежаващите специални знание вещи лица по назначената и приета по делото КСМАТЕ.

В подкрепа на твърденията на ищеца за претърпените от него болки и страдания по делото е разпитан св. Айд. Б. М. – негов чичо. Същият дава показания, че знае за инцидента с Ш. от септември месец миналата година, тъй като имали уговорка да се видят в Русе, но той не се явил на срещата. Тръгнал обратно за ***** да го търси и видял на разклона за с. Бабово, че е станала катастрофа. От полицаите узнал, че Ш. бил откаран в болницата. Върнал се веднага в Русе, в болницата и поискал да го види, но не му разрешили. Успял да го види само на носилка пред спешното отделение. Главата му била в кръв, по тялото му имало също много кръв. Закупил всичко необходимо, което му казали от болницата и като се поинтересувал отново за състоянието му, лекуващият лекар обяснил, че не се знае какво ще се случи с Ш. до сутринта. Около 1-2 дена лежал в интензивното отделение, а общо в болницата около 12-13 дни. Свидетелства, че се наложило една нощ да пренощува при него в отделението, тъй като лекарите се страхували за него. Ищецът буйствал и не познавал чичо си. Според свидетеля ищецът изпаднал в безсъзнание, когато го качвали с носилката към отделението. Дава още показания, че с племенника си живеят на около 200 м един от друг в ***** и се виждали всеки ден след като той се прибрал от болницата. Около месец и половина продължил да се оплаква от болки в главата и тялото, държал се с една ръка по гърдите. След назначеното му от лекар медикаментозно лечение започнал да се пооправя. Свидетелства, че бащата на Ш. е майстор, който работи в чужбина, в строителството - правел покриви и преди инцидента Ш. му помагал. Сега обаче не можел да работи, защото не можел да се качва на високо, забравял много неща. Според свидетеля Ш. не бил като преди, не се бил възстановил. Не си спомнял случки от миналото или пък се замислял. Когато го карали да направи нещо, казвал, че го боли без обаче да конкретизира къде точно. Дава показания, че на път за съдебното заседание видял, че ищецът още се страхува, пътувайки в автомобила. Знае, че приемал болкоуспокояващи.

Във връзка с доказване на механизма на ПТП и получените от пострадалия ищец травми, по делото е изслушана и приета комплексна съдебномедицинска и автотехническа експертиза. Вещите лица по нея дават следното заключение:

Ищецът е получил субарахноидален кръвоизлив; охлузвания по главата; счупване на акромиона на дясна лопатъчна кост, които се преценяват като разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затрудняване на движенията на десен горен крайник, за срок повече от тридесет дни. Според вещото лице охлузванията по главата са му причинили болка и страдание. Експертът заключава, че установените травматични увреждания са в пряка причинно следствена връзка с ПТП от 14.09.2021 г. По отношение на счупването в областта на лопатката възстановителният период е около два - три месеца с обездвижване на крайника с фиксатор за горен крайник /митела/. Обективно болки има след травмата, при раздвижване на крайника, при пренатоварване на крайника и температурни промени. В случая няма данни за възникнали усложнения.

По отношение на субарахноидалния кръвоизлив възстановителният период е от шест месеца до около година. В рамките на възстановителния период има главоболие, нарушено равновесие. Пострадалият е провеждал лечение, изписано след напускане на отделението за около шест месеца. Няма данни за възникнали усложнения.

По отношение охлузванията на главата според експерта следва да се приеме, че е

имало болки след травмата, които са с намаляващ интензитет и са отзвучали в рамките на възстановителния период, който е около седем до четиринадесет денонощия.

Вещото лице инж. К. дава следното заключение относно механизма на ПТП: Произшествието е настъпило на 14.09.2021г. около 21:00 ч, през тъмната част от денонощието, на гл. път II – 21 (Русе-Силистра), между кръстовището за селата Бабово и Голямо Враново и гр. Сливо поле. Пътната настилка е била суха. Пътят е двупосочен, двулентов, като в мястото на удара е разделен с единична прекъсната линия. Според експерта, не са установени пътни знаци, въвеждащи ограничение на скоростта на движението. В посока към гр. Русе се е движил л.а. „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ с рег. № Р2468КН, управляван от Е. Е. В. се е движил в посока гр. Русе. Ищецът е пътувал на задната седалка на автомобила. В същото време, в обратна посока и в полагащата му се лента за движение се е движил т. а-л марка „Фолксваген ЛТ 28“, с рег. № СС 9469 АН, управляван от Е. Н. Ш.. Когато л.а. „Мерцедес“ се е намирал в района на км. 24+700 (на около 2 км след кръстовището), е извършил ляв за него завой, като след около 100 метра и със скорост около 130 км/ч е започнал да напуска полагащата му се лента за движение вдясно, като е изминал около 35 метра по десния банкет. Върнал се е на платното за движение и се е насочил косо към лентата за насрещно движение, като е изминал още около 38 метра, насочен с дясната си страна към лентата, по която се е движил т.а. „Фолксваген ЛТ“. При описаното движение между превозните средства е настъпил удар. Ударът е настъпил изцяло в лентата за движение на т.а. „Фолксваген ЛТ 28“. За л.а. „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ ударът е настъпил със страничната му дясната част, а за т.а. „Фолксваген ЛТ“ – с предната му лява част. От това според експерта следва, че техническа причина за произшествието е загубата на устойчивото движение на л.а. „Мерцедес“ от страна на водачът му и последвалото косо насочване със страничната дясна част на автомобила и удар в предната част на т.а. „Фолксваген ЛТ“. След удара л.а. „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ се е завъртял по посока обратна на часовниковата стрелка и е изминал около 26 метра, като е преустановил движението си на мястото и в положението, в което е намерен – насочен със задната си част към гр. Русе. След удара т. а. „Фолксваген ЛТ 28“ се е завъртял обратно на часовниковата стрелка и е изминал около 4 метра, като е преустановил движението си на мястото и в положението, в което е намерен.

Процесният л.а. „Мерцедес Ц200 ЦДИ“ е оборудван с четириточкови предпазни колани. Единствено в средата на задната седалка е оборудван с двуточков колан – „тазова лента“. От обективните данни по делото, вещите лица заключават, че ищецът Ш. ГЮЛБ. Б., към момента на произшествието се е намирал на задната седалка в автомобила. Няма обективни увреждания по тялото, от които да се приеме, че е бил с поставен предпазен колан. В техническата част, според експертите, също не са описани находки, от които да се приеме, че е налице поставен предпазен колан.

Вещите лица дават още заключение, че за л. а-л „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ ударът е настъпил в страничната му дясна част. При този удар върху телата на пътуващите в автомобила е действало ускорение, насочено по посока обратна на ударния импулс – надясно. То е накарало пътуващите да се придвижат и ударят надясно, към вътрешните елементи на купето на автомобила. Вследствие от удара е деформираната цялата дясна част на автомобила, като в средата деформацията е около 0,70 метра навътре. Таванът на автомобила деформиран навътре и е пречупен около средата си. Облегалките на предните седалки са деформирани назад.

Според експертите, ако ищецът Ш.Б. се е намирал на задната седалка вдясно, с правилно поставен предпазен колан, то той не би могъл да го предпази от странично

преместване надясно и от деформирания таван към него, тъй като тези елементи са били в непосредствена близост до него. Установените травматични увреждания могат да се получат, както с поставен, така и с не поставен предпазен колан. Механизмът на получаване е действието на твърди тъпи предмети в областта на главата и дясното рамо. Не са описани травматични увреждания по тялото на пострадалия, както и по тъканите и органите, които са специфични за поставен предпазен колан. При изслушването им в о. с. з. на 2.06.2022 г. по реда на чл. 200 ГПК разясняват, че въпреки положените от тях усилия не са могли да установят какви деформации има във вътрешната част на купето, в лявата страна на автомобила и по-конкретно колко навътре е хлътнал покрива. Поради това не могат да дадат отговор на въпроса какви биха били травмите, ако ищецът е седял на задната седалка вляво или по средата с поставен предпазен колан. Според вещите липсват обективни данни на кое точно място на задната седалка е пътувал ищецът. И тъй като са налице единствено обективни данни, които могат да обяснят всички травми в случай че е стоял вдясно, за това са дали отговор на въпрос № 9 само за това място на задната седалка.

Съдът намира, че следва да кредитира заключението на д-р И.С. и инж. С.К. като неоспорено, компетентно и обективно.

На 13.10.2021 г. ищецът заявил пред ответното дружество претенция за заплащане на причинените му вреди, като между страните няма спор, че обезщетение не му е определяно, нито изплащано.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски с правно осн. чл. 432, ал. 1 във вр. чл. 493, ал. 1, т. 1 т.1 КЗ и чл. 52 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, които са допустими, доколкото във вр. с чл. 498, ал. 3 КЗ е проведена процедурата по чл. 380 КЗ и застрахователят не е изплатил обезщетение.

Отговорността на ответното дружество в случая е безспорна с оглед наличието на валидно сключена между него и собственика на лекия автомобил задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, което правоотношение е съществувало и към датата на ПТП.

Тъй като настъпилото събитие не е било разглеждано от наказателен съд, за да е приложима разпоредбата на чл. 300 ГПК, по основателността на исковите, включително и в частта им за установяване на деянието като непозволено увреждане, гражданският съд ще трябва да изследва, дали са налице всички юридически факти от хипотезиса на чл. 45 ЗЗД и съответно на чл. 432 КЗ.

Непозволеното увреждане (деликтната отговорност) по чл. 45 ЗЗД като източник на задължения и основание за ангажиране на гражданската отговорност на едно лице, представлява фактически състав, който кумулативно включва: (1) деяние - действие или бездействие; (2) вреда; (3) противоправност на деянието; (4) причинна връзка между деянието и вредоносния резултат и (5) вина, която се предполага. Именно ефективното носене и осъществяване на тази отговорност по отношение на пострадалия цели да обезпечи предвидената в законодателството задължителна застраховка "гражданска отговорност на автомобилистите". Следователно, освен наличието на валидно застрахователно правоотношение, каквото не се оспорва, че съществува в настоящия случай, е необходимо да се установят и елементите от фактическия състав на деликтната отговорност, които ответникът отрича.

Съдът счита, че безспорно се установиха всички елементи от фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД.

На първо място, от всички данни по делото се установи, че Е. Е. В. като водач на н а л.а. „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ с рег. № Р2468КН е причинил ПТП на 14.09.2021г. около 21:00 ч, през тъмната част от денонощието, на гл. път II – 21 (Русе-Силистра), между кръстовището за селата Бабово и Голямо Враново и гр. Сливо поле.

На второ място е налице и противоправност на деянието, поради нарушаване на общата забрана да не се вреди никому, посочена в императивната правна норма на чл. 45 ЗЗД, изразяваща се конкретно в управление на МПС в нарушение на правилата за движение по пътищата по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗДвП, чл. 8 ал. 1 ЗДвП и чл. 20, ал. 1 ЗДвП и чл. 16, ал.1, т.1 ЗДвП - при движение с управлявания от него автомобил по платно за движение с две ленти, Е. Е. В. нарушил устойчивото си движение и навлязъл в лентата за насрещно движение като не е било налице нито „изпреварване“, нито „заобикаляне“.

На трето място, от събраните гласни и писмени доказателства, както и от приетата съдебно-медицинска експертиза се установи, че са причинени неимуществени вреди на ищеца Ш.Б., изразяващи се в болки и страдания, породени от претърпените травматични увреждания.

На четвърто място, от съдебномедицинска експертиза безспорно се установява пряката и непосредствена причинно-следствената връзка между противоправното поведение на водача на лекия автомобил - неспазване на правилата за движение по пътищата, довело до настъпване на процесното ПТП и възникналите в резултат на удара травматични увреждания у ищеца. Установи се, че от процесното ПТП ищецът е получил субарахноидален кръвоизлив, охлузвания по главата, счупване на акромиона на дясна лопатъчна кост. Доказа се с експертното заключение, че претърпените увреждания на здравето, се намират в причинна връзка със застрахователното събитие.

На пето място, е налице и вина на деликвента Е. Е. В.. Законът урежда в чл. 45, ал. 2 ЗЗД вината при деликтната отговорност с оборима презумпция, като приема, че във всички случаи на установено непозволено увреждане - противоправно поведение, вината се предполага до доказване на противното. Предвид наличието на презумпция за вина на деликвента, и обстоятелството, че по делото не са събрани никакви доказателства от ответника за оборването на законовата презумпция, вината следва да се счита установена, поради наличието на презумпционните предпоставки за приложение на ал. 2 на чл. 45 ЗЗД, констатирани по-горе.

Наличието на горните юридически факти, представляващи състава на деликтното правоотношение, наред със сключената валидна застраховка "Гражданска отговорност" с ответника „Дженерали застраховане“ АД за лекия автомобил „Мерцедес Ц 200 ЦДИ“ с рег. № Р2468КН, води до еднозначен извод, че са налице всички предпоставки за ангажиране отговорността на ответника, в качеството му на застраховател, по смисъла на чл. 432, ал. 1 КЗ, за заплащане на обезщетение за причинените на Ш.Б. неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от поведението на застрахования. В тази връзка съдът приема, че

предявеният иск срещу ответника е доказан по основание.

При определяне на размера на обезщетението в конкретния случай съдът съобразява следните релевантни обстоятелства, безспорно установени от събраните в хода на производството гласни доказателства и специални знания:

В резултат на произшествието ищецът е получил увреждания, които според експерта – съдебен медик представляват разстройство на здравето, временно опасно за живота и трайно затрудняване на движенията на десен горен крайник, за срок повече от тридесет дни. Съдът отчита вида на уврежданията и необходимия за всяко едно от тях възстановителен период, установени от вещото лице. Съобразява се, че няма данни за възникнали усложнения от нито едно от тях. Отчита се, че към настоящия момент ищецът все още се оплаква от главоболие и че не помни. Доказа се, че вследствие катастрофата е станал неспокоен, напрегнат и тревожен и е била затруднена трудовата му дейност.

За обезщетяване на така претърпените неимуществени вреди, предвид установения със показанията на св. А.М. и вещото лице – съдебен лекар интензитет на болките и тяхната продължителност, периодът, необходим за възстановяване на ищеца, свързаните с възстановяването обичайни сътресения и неудобства в житейски план, за всички тези неблагоприятни последици, настъпили в живота на Ш.Б. вследствие на катастрофата, съдът намира че е справедливо обезщетението за неимуществени вреди да се определи в размер на 33 000 лв. Тази сума е съобразена и с икономическите условия на живот в страната за съответния период, както и със съдебната практика по присъждане на обезщетения за този вид увреждания. Съдът отчита и съответните нива на застрахователно покритие към релевантния за определяне на обезщетението момент. Към 14.09.2021 г., когато е настъпило процесното ПТП, минималната застрахователна сума по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за неимуществени и имуществени вреди вследствие увреждане или смърт за всяко събитие, независимо от броя на пострадали лица, е 10 420 000 лв. (чл. 492, ал. 1 КЗ), а минималната работна заплата за страната е 710 лв. В посочения размер, според съда, то отговаря на действително претърпените и доказани в настоящото производство от ищеца болки и страдания, както и на тяхната продължителност. При определяне на размера съдът съобразява още обстоятелството, че ищецът към датата на катастрофата е бил на 26 години - от една страна благоприятстващ физическото възстановяване фактор, но от друга страна имащ утежняващо положение относно емоционалното и психическо отражение върху пострадалия. Поради това, настоящият състав счита, че исковата претенция за присъждане на неимуществени вреди е основателна и доказана в размер на сумата от 33 000 лева. Искът е предявен частично в размер на 26 000 лв., поради което като основателен и доказан следва да бъде уважен в пълния претендиран размер.

Изводеният извод за основателност на иска налага да бъде разгледано и въведеното от страна на ответника възражение за съпричиняване. При съпричиняването приносът на увредения трябва да е конкретен - да се изразява в извършването на определени действия или въздържане от такива, както и да е доказан, а не хипотетично предполагаем. В този смисъл са както принципните постановки, застъпени в т. 7 на ППВС 17/1963 г., така и трайната съдебна практика, постановена по реда на чл. 290 ГПК - Решение № 45/15.04.2009г. по т.д. № 525/ 2008г. ВКС, II т.о.; Решение № 206/12.03.2010г. по т.д. № 35/ 2009г., ВКС, II т.о. и др. Такъв принос не се установява, поради което и възражението за съпричиняване е неоснователно. То е

защитно по характер и следва да бъде установено пълно и главно от заявлялата го страна, т. е. да е доказано по един категоричен и безспорен начин /Решение № 67/15.05.2014 г. по т.д. № 1873/2013 г. на ВКС, I т.о./, каквото доказване в настоящото производство не бе проведено. Действително, от КСМАТЕ се установява, че не са описани травматични увреждания по тялото на пострадалия, както и по тъканите и органите, които да са специфични за поставен предпазен колан. Дори и да се приеме, че ищецът е пътувал без поставен предпазен колан, не е доказано, че не би получил установените по тялото му увреждания, ако беше с колан, като се съобрази механизма на получаването им. Вещите лица дават заключение, че и с поставен предпазен колан уврежданията ще са все същите, ако е пътувал на задната седалка вдясно. По делото обаче не е установено на коя точно седалка отзад е пътувал ищецът и от там в случай, че е пътувал по средата или вляво дали поставеният предпазен колан щеше да предотврати настъпването на установените увреждания по тялото. Единственият категоричен извод на вещите лица е, че уврежданията по главата биха настъпили и без поставен предпазен колан, тъй като са причинени от удар в покрива. Поради всичко изложено, възражението за съпричиняване се явява неоснователно като недоказано.

Основателността на главната претенция обуславя основателност и на акцесорната по чл. 86, ал.1 ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 3 КЗ ответникът дължи лихва за забава, считано от по-ранната дата от тази на уведомяването му за настъпилото застрахователно събитие и датата на предявяване на застрахователната претенция от увреденото лице. В настоящия случай ищецът е заявил претенция пред ответника на 13.10.2021 г., като не се твърди и не се доказва по-ранна дата на уведомяване от застрахования. Доколкото обаче законна лихва се търси само от 13.01.2022 г., то /за да не се допусне произнасяне свръхпетитум/ обезщетението за неимуществени вреди следва да се присъди ведно със законната лихва, считано от 13.01.2022 г. до окончателното плащане.

С оглед изхода на спора, отправеното искане и представените доказателства, в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените от него разноски в размер на 300 лв. за платени възнаграждения на вещи лица.

С представения по делото списък по чл. 80 ГПК е претендиран и адв. хонорар, съобразно уважената част от иска. Към исковата молба е приложено единствено пълномощно, удостоверяващо представителната власт на адв. Я.Д. и адв. А. В., но липсва приложен по делото договор за правна помощ, от който да е видно, че между страните е уговорено заплащане на адвокатско възнаграждение или пък уговорка предоставената правна помощ да е безвъзмездна. Липсва и заявено искане за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38 от Закона за адвокатурата. Поради това разноски за адв. възнаграждение не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 83, ал. 2 ГПК ищецът е освободен от внасяне на държавни такси. С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на съда авансираната от бюджета на съдебната власт сума в размер на 1040 лв. за държавна такса.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд:

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 **ДА ЗАПЛАТИ** на Ш. ГЮЛБ. Б., ЕГН ***** от *****, ***** **СУМАТА от 26 000 лв.** /двадесет и шест хиляди лева/, частично предявени от 50 000 лв. - обезщетение по чл. 432, ал.1 КЗ за неимуществени вреди, вследствие на ПТП от 14.09.2021 г. по път II-21 Русе- Силистра, виновно причинено от Е. Е. В., ЕГН ***** при управлението на лек автомобил „Мерцедес“ с рег. № Р 2468 КН, за който дружеството е имало сключена застраховка "Гражданска отговорност", ведно със законната лихва върху главницата, **считано от 13.01.2022 г.** до окончателното ѝ изплащане, както и **300 лв.** разноси по делото.

ОСЪЖДА „Дженерали застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Княз Ал. Дондуков“ № 68 **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Окръжен съд Русе, сумата в размер на **1040,00 лв.** на основание чл. 78, ал. 6 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Велико Търново в двуседмичен срок, считано от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Русе: _____